

Axel Kristensen: Under første behandling af vort forslag til folketingsbeslutning om ophævelse af grundstigningsskylden redegjorde jeg for, hvorfor vi i venstre mener, at grundstigningsskylden helt må afskaffes, hvorfor det ikke er nok at fiksere afgiften på f.eks. 1960-niveauet. Jeg skal ikke her gentage hele argumentationen, men så kort som muligt resumere det afgørende.

Vi finder, at grundstigningsskylden i sin helhed er forkert, og da nu dens tilhængere erkender, at den har medført betydelige urimeligheder og ikke virket efter sin hensigt, så er der altså enighed om, at det er en uheldig lov i den nuværende form. Der er derfor ingen grund til nu at gentage alle eksemplerne på, hvor urimeligt den har virket; det er erkendt fra alle sider, og derfor skal jeg lade det ligge, men når man erkender dette, når man ikke tør gå videre, når man vil standse virkningerne af denne lov, må det være helt urimeligt ikke at drage den fulde konsekvens heraf.

Der kan ikke gives nogen saglig begrundelse for, at uret og urimeligheder, der er begået indtil 1960, skal bestå, når de, der er begået efter 1960, skal afskaffes. Det eneste argument, der fremføres, er, at de, der købte før 1960, vidste, hvilke byrder de påtog sig, men dette er jo ikke rigtigt. De vidste ikke mere end dem, der købte i 1961, og endelig var alle, der ønskede at købe til erhverv eller bolig, i den tvangssituation, at de enten måtte acceptere de urimelige vilkår, staten påtvang dem, eller lade være med at bygge virksomhed eller bolig. At de så accepterede tvangssituationen med dens byrder hellere end at undlade at få egen bolig eller virksomhed, bør da ikke komme dem til skade. Det er jo sådan, at når det gælder borgerne, er det ikke tilladt at misbruge et menneskes tvangssituation; den samme regel må gælde, når det er staten, det drejer sig om.

Endvidere vil det virke helt urimeligt, når den, der købte nyudstykket areal for et år siden, skal svare afgifter, som den, der køber om 14 dage, ikke skal betale. Det er en væsentlig forskelsbehandling både af bolig og erhverv.

Det vil virke helt urimeligt, når den grundstigningsskyld, der nu er hvilende i en ejers tid, senere ved ejerskifte måske

om 20 år pludselig skal træde i kraft, så vi gennem mange år vil få en stigning i den grundstigningsskyld, man nu siger man vil lægge fast på 1960-niveauet, men som altså for manges vedkommende ikke lægges fast.

I vort forslag til afskaffelse af grundstigningsskyld er der 2 punkter:

Det ene er selve afskaffelsen af al grundstigningsskyld fra 13. almindelige vurdering.

Det andet er, hvorledes man skulle forholde sig indtil denne afskaffelse, altså hvordan man skulle forholde sig i overgangstiden, og det gik ud på, at forhøjelse af grundstigningsskylden som følge af årsomvurderingen i 1963, altså forrige år, ikke skulle finde sted.

Da nu regeringslovforslaget må antages at blive gennemført med udskydelse af den 13. alm. vurdering til 1965, altså til næste år, så må vort forslag ændres til også at omfatte den årsomvurdering, der skal erstatte den almindelige vurdering, altså årsomvurderingen i 1964.

Det har været diskuteret, hvilke virkninger bortfaldet af grundstigningsskylden vil have for kommunernes skatteindtægt.

Vi fastholder, at med en almindelig vurdering i efteråret 1964 og med bortfald af grundværdstigningsafgiften pr. 1. april næste år, sådan som vi har foreslået, ville der ikke være blevet tale om at udskrive forøgede indkomstskatter til dækning af bortfaldet af de 80 mill. kr., som grundstigningsskylden skønnes at indbringe, fordi den almindelige vurdering i sig selv ville bringe så store stigninger på de andre grundskatter, at det ville langt mere end opveje bortfaldet af grundstigningsskylden.

Der foreligger et skøn om, at grundskatterne uden grundstigningsskyld i 1965-66, altså næste skatteår, efter en almindelig vurdering i 1964 ville have indbragt 761 mill. kr., altså uden grundstigningsskyld. Det tilsvarende tal var for 1963-64 541 mill. kr.; altså var der en stigning her på 220 mill. kr. til dækning af dette bortfald på 80 mill. kr. Der ville således være blevet tilbage 140 mill. kr. til dækning af de forøgede udgifter, kommuner og stat måtte have; det vil sige en stigning på 21 pct. af de samlede grundskatter, grundskyld og